



## **במה אשה פרק שני שבעת**

סב:

מ Morrison  
עמ' הוספות

(ב) מטפסתם כ"ה ע"כ  
 (ג) לפקתן 97 ס.ב.  
 (ד) מטפסתם בס ע"כ  
 (ה) מטפסתם דקוטן  
 (ו) פ"מ ע"כ  
 (ז) קידוטין ע"כ  
 (ח) מדח ע"כ  
 (ט) עיר ע"כ  
 (י) מילס ע"כ

גלאזן החש"ם

גמ' ומזהו בדעתו. עי' כטוטה 7 ע"ג מומ' ד"ס נעלך: דש"י ד"ה ולטעניד וכו' זהה קניישקין. עי' ע"ז ל"ג עט ע"ג נטטי' ד"ס קיטקינ:

**תורה או רשותם**

ב) ה-שְׁכָבִים עַל מִטוּחַ  
שֶׁן וּסְנָרוּתִים עַל  
עֲרֵשָׂוֹת וְאַכְלִים בָּרִים  
מִזְאָן וּנְגַלִּים מִזְוֹק

בפרק: (עמ' ו, ד)

**סְרִיחֻם:** (עטום ג' ז')

ענינים קלאס ופפ' פלנינה ובכונתם העשبية; ועשה א' טן וויה תחת בשם מק' צויה ומתח גאניה נקפה ותחת מעשה מלחש קרחה ומתח פרטיגל מנגוטה שך כי מהר יאנ' ועשה ב' בון וושע א' ארין זוניך בנות צין ווי פְּרָמִים

וְלֹשֶׁת וְלִפְנַת  
וְלִפְנָהָרָם:

— 1 —

**הנחות וציווים**

[ט] כתבי ב' (ונכון), דק' ס' ו/or ב' בראש'ו:  
 [ג] צעדי ושפחים (גלאין):  
 [ד] קידושי דרכ' כל מלים:  
 [ל] נצל' שאוהב  
 [מ] ג' ציל' (ארחות המים): שדרוי (החשש), ו/or,  
 בוששי ע"ז: [ג] בדפור' דרבוקר אחור, געל' לשלן  
 הכספה (מהרש"ל):  
 [ג] שלן המפרק  
 גרג'יו ו/or כה' בסוטה כב  
 עב' ו/or ש"ש: [ד] להוטף ו/or רוחו  
 (הנחות וציווים)

ומאי ר' מאיר דתני**א** לא תצא אישة בפתח שבדה ואם יצאת חיבת חמאת דברי רבוי מאיר רבוי אליעזר פוטר בכוכלה ובצלחות של פלייטון כוכבת מאן דבר שהוא חסורי מהברא והרי קתני וכן בכוכלה וכן בצלחות של קוכלן ופלוגת כוכב הילען עט פלאנש (תורת נזקן ג').

ומאי ר' מאיר דתניא <sup>ו</sup> לא תצא אישת במשפט שבדה ואם יצאת חיותה דברי רבוי מאיר רבי אליעזר פוטר <sup>ז</sup> בכובלה ובצלחות של פלייטון כובלות מאין דבר שמה הסורי מהרוא והci קתני וכן בכובלה וכן בעלות של פלייטון לא תצא ואם יצאה חיותה חטאת דברי רבי מאיר רבי אליעזר פוטר בכובלה ובצלחות של פלייטון <sup>ז</sup> במה דברים אמורים כישיש בהם <sup>ט</sup> בשם אבל אין בהם <sup>ט</sup> בושם חיותם אמר רב אדא בר אהבה זאת אמרת המזיא אוכלי פחות מכשיעור בכל' חיב דרא אין בה בשם כפחות מכשיעור בכל' דמי וקתני חיותך רב אשוי אמר בעלמא איכא לך פטור ושאני הכא דליתה לממשיא כל': <sup>ט</sup> וראשית שמנים מישחו אמר רב יהודה בן בבא ולא הווד לו ואינו מותיב רב יוסף <sup>ט</sup> אף על פלייטון גור רבי יהודה אמר שמואל זה פלייטון אמרת משום תעונג אמאי לא הווד לו אמר לה אבוי ולטעניך הא דכתיב <sup>ט</sup> השותים במוֹרָקֵי ייִן ר' אמי ור' אס' חד אמר קניישקון וחדר אמר שמורקון <sup>ט</sup> כוסותיהם וזה הכי נמי דאסיר והוא <sup>ט</sup> רבנה בר רב הונא איקלע לבי ריש גלותא ושחה בקנישקון ולא אמר לה ולא מדי אלא כל מדי דעתך ביה תעונג ואית ביה שמחה גורו רבנן אבל מדי דעתך ביה תעונג ולית ביה שמחה לא גורו רבנן: <sup>ט</sup> השוכבים על מטבח שן וסרווחם על ערשיהם אמר רב יוסי ברבי תונייא מלמד שהוו משתנין מים בפני מנותיהם ערוים מוגלים ממשתנין מים בפני מנותיהם ערומים יגלו בראש גולים אלא א"ר אבהו אלו בני אדם שהיו אוכלים ושותים וזה עם וזה ורבקון מנותיהם זו וכו' ומחליפין נשותיהם וזה עם וזה ומרחין ערטותם בשכבת ורע שאינו שלחן א"ר אבהו ואמרי לה במתניתא תנא <sup>ט</sup> בדברים מביאין את האדם לדי עניות ואלו הן <sup>ט</sup> המשtiny מים בפני מטבחו ערום <sup>ט</sup> ומולול בנטילת דים ושאשתו מקלתו בפני <sup>ט</sup> אלמישין מים בפני מטבחו ערום אמר רבא לא אמן אלא דמולוד אפה לפוריה אבל לבראי לית לו בה ומולד אפהה לפוריה נמי לא אמן אלא לאראיע אבל במנא לית לו בה <sup>ט</sup> ומולול בנטילת דים אמר רבא לא אמן אלא דלא משא דידה כל' אבל משא ולא משא לית לו בה ולאו מלהא חיא דאמר רב החסדא <sup>ט</sup> אני משאי מלא חfine מיא ויתבו לי מלא חfine טיבות ואשאשתו מקלתו בפני אמר רבא על עסקי תשכיתיה וה' הוא דעתך ליה וננות ציון שהוו מוהלכות בקומה זוקפה <sup>ט</sup> ותלבנה נטויות גורן שהוו מוהלכות עקב הצד גודל <sup>ט</sup> ומשקרות עינים דהוה מלאן כוחלא לענייהו ומולזון <sup>ט</sup> הלוך וטפוף שהוו מוהלכות ארוכה הצד קטרה <sup>ט</sup> וברגלאין העכסנה אמר רב נזחך רבוי ר' אמי <sup>ט</sup> מלמד שנטילות מוד ואפרנסון במנעלין <sup>ט</sup> ומוהלכות בשוקין וירושלים וכיוון שמניגעות אצל בחורי ישראל בועמות בקרען ומתיוזע עליהם ומכוונות בהן צער הרע כארס <sup>ט</sup> בכעום Mai פורענותיהם כדוריש רבנה בר על' <sup>ט</sup> והיה תחת בושם מוקם היה מקומ שהוו מתרבשות בו געשה נקדים נקדים <sup>ט</sup> ותחת הגורה נקפה מקום שהוו הגורות <sup>ט</sup> בצלול נעה נקפים נקפים ותחת מעשה מקשה קrhoה מקום שהוו מתקשחות בו געשה קrhoים קrhoים <sup>ט</sup> ותחת פתגיל מחרנאות שק פתחם המביאין כדי נילה יהו למחרנת שק <sup>ט</sup> כי תחת יופי אמר רבא הינו דאמרי אני חלופי שופרא כבא <sup>ט</sup> (וصفה) ה' קדרוך בנות ציון אמר רב יוסי ברבי הנייא מלמד שפרחה בהן צרעת כתיב הכא ושפה וכתיב התם <sup>ט</sup> לשאת ולספח <sup>ט</sup> וה' פתחן יערה רב ושמוןואל חד אמר נשפכו כלותון <sup>ט</sup> חד אמר שנעשו פתיזין כיער אמר רב יהודה אמר רב אנשי ירושלים אנשי שחץ יהו אדם אומר לחבירו במה סעדת היום בפת עמליה או בפת שאינה עמליה בין גודלי או בין

## במה אשה פרק ששי שבת

מ' א. ווי' פ"י' מ' מל'  
 ק' צ'ת' ב'ל'ב' נ' מ'ג'  
 נ'ל'ו'ן ס'ס' צ'ט'ל'ה' נ'ה' ק'י'  
 נ'י' ג'ר' צ'ק' ש'ע'ן :  
 נ' ב. ווי' פ"י' מ' מל'  
 מ'ל'ג'ת' ל'ל'ב' :  
 נ'ג' א. ווי' פ"י' מ' מל'  
 מ'ל'ג'ת' ל'ל'ב' :  
 נ'ג' ד. ווי' פ"י' מ' מל'ג'ת'  
 ט'ל'ב' צ'ט'ל'ה' נ'ה' ק'י'  
 נ'ג' ג. ווי' ש'ע'ן :  
 נ'ג' ה. ווי' פ"י' מ' מל'ג'ת'  
 ד'ש'ו'ם :  
 נ'ג' י. ווי' פ"י' מ' מל'ג'ת'  
 ר'ו'ם :  
 נ'ג' ז. ווי' פ"י' מ' מל'ג'ת'  
 ר'ו'ם :

**אין** בין ה' שודן ל' מומיות המשיח.

לענין חרדי' במבוק רחוב או במSEMB קער חברו  
טוב או חבר רע א"ר מסדרא וכולין לננות  
אמר רחבה אמר רב' יהודה עצי ירושלים של

טענין ל' מיום הקמץ פליגת לסתמוול  
 לשלטונוולן ח'ן טענין ל' מיום הקמץ:  
 לא ייחד. נסמן לנוולם מלחה יט  
 ענייה עטערת כ' מיום נונכטהו  
 גאנטילס וולג יטקה כנעניע וועז (ויליא  
 ז' ג' ל' מיום הקמץ נונכטהו סקן  
 מן טענוולס טוא לדסן מלול נך  
 לאטזון: מספיע איזה. גאנטיל דקטען  
 טענין ל' מיום הקמץ לרט מייל נבר  
 הנטן: לא גאנטבאו. בצעי נונכטהו  
 וויליא... וויליא... וויליא... וויליא...

תורה אויר החלם  
⁹. שפט בון הרים  
ברוחו וברוחם  
אתאות ורוחות  
אל גוי רוח כלוא לא יטמי  
⁸. שפט בון עזים  
ברוחו וברוחם  
אתאות ורוחות  
אל גוי רוח כלוא לא יטמי  
⁷. שפט בון עזים  
ברוחו וברוחם  
אתאות ורוחות  
אל גוי רוח כלוא לא יטמי  
⁶. שפט בון עזים  
ברוחו וברוחם  
אתאות ורוחות  
אל גוי רוח כלוא לא יטמי  
⁵. שפט בון עזים  
ברוחו וברוחם  
אתאות ורוחות  
אל גוי רוח כלוא לא יטמי  
⁴. שפט בון עזים  
ברוחו וברוחם  
אתאות ורוחות  
אל גוי רוח כלוא לא יטמי  
⁳. שפט בון עזים  
ברוחו וברוחם  
אתאות ורוחות  
אל גוי רוח כלוא לא יטמי  
⁲. שפט בון עזים  
ברוחו וברוחם  
אתאות ורוחות  
אל גוי רוח כלוא לא יטמי  
ⁱ. שפט בון עזים  
ברוחו וברוחם  
אתאות ורוחות  
אל גוי רוח כלוא לא יטמי

ישפל וכל שפלו נקמתה. ל' סטמ'ון  
מנשיגין וזה לא וזה לא נקמתה של כל אלה  
כמו לך נמה (צחות נז) יתבר מרגוס  
כל ניגג: ומי יאמיר לך מה תעשה.  
שותר מנותה יחול לנוול לו: דהמקשיבין.  
מלנדים וס למ' וס ומונדיים וס מונס  
וונדריך ווונדריך ווונדריך ווונדריך

ולעטנה לקל נקט: בוגנים. צמי מלך לדורותם: החבירים מקשיטים. זה לה נאש נאש הולמר שטמאנשיי קולס ותעטנה: ברוח דוד. גמליס כמי' המדרנגי'ים. מלפפין וכת' זה ותוממייסס כה ונולמוד וגינץ צין טיעו סטוליך ווין נו רכ' למלניין: צורראת.

<sup>במלואה, ג, מ]</sup> טויש אגדל כמה נמוץ מלצת: גודל  
חמלות. לפי סמין תעשי צוק נצנער:  
ג) יזכר ערים פרהנינו ואנאות קדומות ועתה: ואנו בלבבנו

<sup>ט</sup> שומר מצוה לא ידע [חולין ט, ר] בון למחמת סכ. ואילדי דהויר למי' נ

למגדרת למלמד לנו כי הגד מכך מכך:  
חונרו. סדרך צו סופר לינוקות  
בראש דבר מלך רודריך ווילטן  
ברע לאב חכם: (קהלת,ה)

**יודע** זדקוני מלהם ולין מקידומו  
**שלם** ומונבג למלומן ממנהו: מונז  
תעלשה: (קהלת ח. ג) בשארם גנוז

תְּבָרִים מִקְשָׁבִים חַפֶּד. טַלְיוֹן מִנֵּה שְׁעִנִּים לְכָה לְקוֹלָד הַשְׁמַעַנִּי: לְפִתְמוֹ: לְמַם. דְּרוֹיָנוֹ כְּלָכָה:

**כהנא אמר רבי שמעון בן לקיש** מילאנו ברכות דודו ורומה לך  
לצבי או לעפר האלים

לעיל וחולין כי עולין לה עם נמי צוקה ונל' אף מכך  
ב) היביאו אל בית דין (שר אשרם ח, יר)

לְקַמּוֹן גָּרֶשֶׁהוּ חַבֵּר  
[שר החינוך ב' ר]  
[ב' יג' א' א' ב' ב']

**ויראה שעלי ישבו:**  
אויב (ב, ז)

## ג'למוד בבלי <עוז והדר> - ג' שבת תלמוד בבל